

Folketingets Kulturdvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

4. april 2011

Folketingets Kulturdvalg har den 18. marts 2011, efter ønske fra Mogens Jensen (S), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 102 (Alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes kommentere artiklerne om Radio Møller i Jyllands-Posten den 12. og 16. marts 2011 og herunder redegøre for:

- om ministeren er enig i, at det er en ren politisk beslutning, at der er så omfattende og detaljerede krav til den nye FM4-kanal, at de fleste medier ikke har ønsket at byde på den, og at det altså ikke er udtryk for EU-krav som stilles til udbuddet,
- om ministeren søgte at få godkendt den nye FM-kanal under Altmark-bestemmelsen, og i så fald begrundelsen for dette,
- om der, udover de få lempelser som fremkom efter høringsrunden på FM4-udbuddet, er forskel på den tekst, som Kammeradvokaten forsøgte at få godkendt under Altmark-bestemmelsen og den endelige udbudstekst, og i givet fald hvori denne forskel består,
- hvor meget kravene til den ny kanal kunne have været lempet under almindelige statsstøtteregele?"

Svar:

Jeg har allerede kommenteret artiklerne i mit indlæg i Jyllands-Posten den 17. marts 2011. Som det også fremgår heraf, indeholder Jyllands-Postens artikel fra 12. marts 2011 en række spekulationer og påstande om udbuddet af den fjerde landsdækkende FM-kanal, som ikke har hold i sagens gang.

Det er vigtigt at holde to forhold adskilt: Dels indholdet af public service-kravene til den fjerde FM-kanal, dels statens betaling for, at tilladelseshaveren opfylder disse krav.

Mht. indholdet af FM4 vil jeg gerne indledningsvist slå helt fast, at det har været en ren dansk politisk beslutning, hvilke public service-krav der skal opstilles i forbindelse med udbuddet af den fjerde FM-kanal.

De EU-retlige statsstøtteregele stiller derudover nogle krav til, hvor klart denne public service-virksomhed er defineret.

Fremgangsmåden har således - groft sagt - været: Vi har i Danmark på baggrund af Susanne Moll-udvalget besluttet os for, hvad indholdet af public service-forpligtelsen skal være, og derefter har vi tilpasset beskrivelsen af dette indhold til EU-rettens krav til klarhed og præcision.

Det EU-retlige krav til klarhed gælder, uanset om man anvender de såkaldte Altmark-betingelser - med den konsekvens, at Kommissionens godkendelse slet ikke behøves - eller om man søger Kommissionens godkendelse af, at betalingen for public service-kravene er forenelig med EU-retten. Det har derfor også været nødvendigt at fastsætte nogle indholdskrav til FM4, som er så klare, at de opfylder de EU-retlige statsstøtteregele, uanset hvilket EU-retligt regelsæt der skulle anvendes.

Som jeg også nævner i mit indlæg, så har der over en længere periode forud for udbuddet af den fjerde FM-kanal været uformelle drøftelser med Kommissionen med det formål at kunne behandle sagen mest hensigtsmæssigt i forhold til Kommissionen. I denne forbindelse er Altmark-betingelserne også blevet drøftet.

Der har fra medieaftalepartiernes side været fokus på at udbyde en public service-kanal leveret af en alternativ udbyder med så klart defineret en programprofil, at kanalen ikke vil udøve konkurrenceforvridende virksomhed i forhold til de kommercielle radioaktører på markedet. Samtidig har der været fokus på at få et public service radio-tilbud, som ikke allerede i dag udbydes af de eksisterende public service-udbydere. Da det naturligvis ikke er mig og medieaftalekredsen, der skulle træffe konkrete beslutninger om programprofilen eller de programkrav, der nødvendigvis skal opstilles, besluttede vi at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg, som skulle komme med forslag til en nærmere bestemt programprofil.

På baggrund af udvalgets meget grundige og kompetente arbejde var Kulturministeriet i tvivl om, hvorvidt beskrivelsen af den fjerde kanals profil lå så tæt op ad Altmark-betingelserne, at udbuddet slet ikke indebar statsstøtte og derfor kunne accepteres af Kommissionen uden notifikation. Dette ville give klare administrative fordele, fordi man derved undgik en meget administrativt tung notifikationsproces.

Efter drøftelser med Kommissionen besluttede ministeriet sig dog for at notificere bekendtgørelsen til Kommissionen og således overlade det til Kommissionen at vurdere, om den ville basere sin afgørelse af sagen på Altmark-betingelserne eller de almindelige statsstøtteregele. Ministeriet notificerede på denne baggrund den 2. december 2010 ud-

buddet af den fjerde landsdækkende FM-radiokanal til Kommissionen. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at det var det bekendtgørelsesudkast, som blev sendt i høring den 22. november 2010, der også blev fremsendt med notifikationen til Kommissionen. Kommissionen er siden blevet orienteret om de - forholdsvis få - ændringer, der blev foretaget i bekendtgørelsesudkastet efter høringen.

Kommissionen har den 24. marts 2011 truffet afgørelse i sagen. Det fremgår af Kommissionens afgørelse (punkt 54), at Kommissionen ikke med sikkerhed kunne fastslå, at alle Altmark-betingelserne var opfyldt, og at Kommissionen herefter besluttede at vurdere, om betalingen for den fjerde FM-radiokanal - for det tilfælde at den kunne udgøre statsstøtte - kunne godkendes som forenelig med det indre marked. Udfaldet af Kommissionens vurdering af notifikationen er således blevet en formel godkendelse af, at betalingen er forenelig med EU-retten, selv hvis den måtte indebære statsstøtte.

Som jeg nævnte, stiller EU's statsstøtteregler principielt ikke nogen krav til indholdet af den fjerde FM-radiokanal, og derfor giver det heller ikke mening at spekulere i, hvor meget man kunne lempe kravene under forskellige EU-retlige regelsæt.

Statsstøttereglerne stiller derimod krav om, at det public service-indhold, som vi rent faktisk vælger, beskrives klart og præcist, og at staten ikke betaler for meget til licenshaver som kompensation for at præstere dette indhold.

Jeg vil ikke vove mig ud i spekulationer om, hvorvidt det overhovedet ville have været muligt at beskrive kravene til indholdet af den fjerde FM-radiokanal mindre præcist - og stadig få godkendt ordningen af Kommissionen. Jeg kan dog konstatere, at vi med udbuddet af den fjerde FM-kanal - såfremt Radio- og tv-nævnet udsteder den forventede tilladelse den 6. april 2011 - får en spændende nyskabende radiokanal, som bliver et spændende alternativ til det eksisterende public service-radio udbud, og at gennemførelse af udbuddet dermed umiddelbart indfrier det mål, som vi satte os for med medieaftalen.

Per Stig Møller